

Thesavrvs|| Locorum|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. CXII. Investitura.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

IV.

Inventarium ritè & solenniter conditum probationem facit & inter publica Instrumenta connumeratur. *Carpz. P. 3. C. 33. d. 8. n. 7.*

V.

Inventarii beneficium est, quòd heres de suo nihil solvere debeat. *Mev. P. 1. Dec. 38. n. 1. & heredem perpetuò servat indemnem. Carpz. P. 2. Dec. 160. n. 8. 9.*

CAP. CX.

De Inventione.

Axioma I.

Quovisque restringi potest captura bestiarum, còusque etiam libertas inventionis, quia utraqve ex eodem jure descendit.

II.

Res inventa non potest retineri nec à fisco obtineri, etiam si dominus ignoretur, sed diligenti inquisitione dominus debet pervestigari. Quod si nullus invenitur, licet res retineatur, nec inter pauperes est distribuenda. *Perez. C. de bon. vac. n. 23. seqq. solet tamen ad pios usus converti. Perez. C. de grege Domin. n. 7.*

III.

Arma præsumentur ejus esse, penes quem inveniuntur. *vid. Perez. C. ut armor. usus. n. 7.*

IV.

Quæ hodiè inveniuntur in litteribus, ex plenitudine potestatis Principes ad augendum fiscum sibi licet adscripserunt. *Struv. Synt. Jur. Civ. Exerc. 41. ib. 22. & Syntagm. Jur. feud. cap. 6. apb. 8.*

V.

Inventores rerum casu amissarum quandoque solent libellum proponere, quò significatur se rem aliquam invenisse & reddituros ei qui desideravit, dominumque probaverit. *Struv. d. exerc. 41. ib. 60. Carpz. P. 3. Conf. 31. def. 18. num. 4.*

VI.

Inventori non acquiritur pecunia, de cujus domino probabiliter tantum constat, sed tota Domino ejusve heredi est restituenda. *Struv. d. Exerc. 41. ib. 53. in fin.*

Inverecundus. v. *infra* Turpis.

CAP. CXI.

De Inverisimili.

Inverisimile quod est, pro falso & incredibili habetur. *Fatin. 1. conf. crim. 24. n. 12. quia inverisimilitudo est species falsitatis. l. Mev. 66. in pr. ff. de legat. 2. l. qui filium. 64. ff. de legat. 3. Bald. in l. 1. col. 3. C. de serv. fugitiv. latè Tiraq. in l. si unquam pref. n. 37. & seqq. C. de revoc. donat. Unde & ad tollendam fidem probationis paria censentur, dicere quid falsum, vel inverisimile. Menoch. 2. arb. jud. cas. 442. n. 59. Rol. conf. 7. n. 17. vol. 1. & conf. 73. n. 38. vol. 2. &*

conf. 27. n. 23. vol. Crav. 3. conf. crim. divers. 116. num. 16. tom. 2.

CAP. CXII.

Investitura.

Axioma I.

Investitura vim contractus ostendit, in eamque veluti scopum omnis feudi status dirigitur. *Bald. in prelud. feud. divis. 4. num. 46. & in cap. unic. §. num. 3. de feud. Marchia. Zas. in Epitom. feud. part. 8. num. 49. nec potest feudo potiri, quem tenor investituræ excludit. arg. l. dies cautioni. 4. §. toties. ff. de damn. infecti. l. ad probationem. 21. ibi quem tenor scripture designat. & ibi Bald. C. de probat. Bart. in l. fin. C. de reb. cred. quæ causa est, quod tam jura, quam interpretes Feudorum, tenorem investituræ in quovis feudo præcipue attendi velint, cap. unic. in fin. de duob. fratr. à Caput. invest. cap. unic. in fin. de succes. feud. cap. unic. §. denique quæ fuit prim. caus. benef. amitt. Bald. in l. 1. §. sed etsi quis. in 3. notab. C. de latin. liberi. toll. & in l. quoties. 12. num. 3. & 4. Cod. de suis. & legitim. Jas. in prelud. feud. 4. decis. numer. 98. cum seqq. & in conf. 136. num. 2. volum. 4. Paris. conf. 1. num. 1. & 2. & conf. 5. in pr. Cacher. decis. Pedem. 23. num. 2. & decis. 139. in pr. Molin. in consuet. Paris. in pr. n. 50. Phil. Matth. 1. conf. Marp. 31. num. 6. Tenor siquidem Investituræ legem & naturam tribuit feudo. Paris. conf. 106. num. 20. vol. 1. Menoch. conf. 58. nam. 23. vol. 2. Sonsbeck. in comm. Feud. p. 9. n. 26. Nevizan. conf. 11. n. 6. Zas. in epitom. feud. p. 5. n. 60. quemadmodum contractus ex conventionione legem accipit. l. 1. §. si conveniat. ff. de positi. l. si ut certo. 5. §. interdum. ff. commod. l. contract. §. 1. ff. de R. l. cum ut conventio contractum, ita & investitura alteret naturam feudorum. Jas. in prelud. feud. n. 99. Paris. conf. 12. n. 10. Joh. Fichard. conf. 14. n. 1. lib. 1. Borcholt. de feud. c. 1. n. 25. Hartm. Pilt. 2. q. 1. n. 4. Regn. Sixt. 2. conf. Marp. 18. n. 24. Unde & derogare communi feudorum naturæ dicitur. Jas. conf. 136. num. 2. vol. 4. Paris. conf. 13. n. 13. vol. 1. Dec. conf. 23. n. 34. vol. 1. & conf. 93. num. 12. vol. 3. quam unam maximam esse in feudis dicit Laudens. in c. 1. n. 5. qui feud. dare poss. & in cap. 1. §. quin etiam. num. 8. Epif. vel Abbat. nec facile & sine causa investitura verba restringenda sunt, sed interpretanda prout sonant. Tiraq. in l. si unquam verb. libertis. n. 9. C. de revoc. donat. Paris. de Pureo de redinteg. feud. c. 30. n. 94. Rol. à Vall. conf. 79. vol. 2. Schurf. conf. 98. cent. 1. Zas. i. conf. 12. n. 59. vol. 1. ita ut accipiantur cum effectu, ne superfluitatem pariant, sed aliquod operentur. Alvarot. in cap. 1. num. 2. de feud. non hab. propr. nat.*

II.

Investitura est stricti juris. *cap. unic. de duob. fratr. à Capitan. invest. Alvarot. ad tit. 1. in pr. num. 4. vers. item quod materia lib. 2. Feud. Curt. jun. imcl. de feud. p. 1. q. 9. num. 3. Jul. Clar. in §. feudum.*

feudam. q. 6. Zaf. in Epit. feud. p. 1. in fin. Schrad. in trakt. feud. p. 2. c. 2. num. 4. Henr. à Rosenth. in synops. jur. feud. 1. conclus. 5. num. 3. & seqq. & cap. 12. n. 3. Vultej. 1. de feud. cap. 7. n. 56. p. 214. pertrahenda enim non est ultra sua significata, neque ad diversa & separata, multo minus ad ea, de quibus probabile est non fuisse contrahentes. Jo. Goedd. conf. Marp. 33. num. 37. quod locum habere respectu tertii, quando nimirum de præjudicio ac jure tertii agitur, respectu enim Vassalli & Domini investituræ esse latius interpretandas docet Bart. in l. i. in fin. C. de jur. & fact. ignor. l. ult. C. si contr. jus vel util. publ. Dec. conf. 588. num. 20. Regner. Sixtin. 2. conf. Marp. 18. num. 118. quos refert & sequitur Wesenb. conf. 4. num. 108. ubi simul addit, respectu Vassalli investiturarum verba latissime accipi debere. vid. Jaf. in prælud. feud. n. 26. & 27.

III.

Investitura prima est radix & sequentium fundamentum. Bald. in c. unic. §. 1. de feud. guard. Dec. conf. 173. Paul. de Castr. conf. 17. numero 1. vol. 2. ubi ait investituram in descendentes talem præsumi, qualis in majoribus fuit. Phil. Matth. 2. conf. Marp. 26. num. 94. Unde posteriores investituræ non primam, sed hæc illas declarat, & ex hac tanquam radice & fundamento illæ dependent. Dec. conf. 185. col. 2. & conf. 193. n. 3. Ruin. conf. 20. & conf. 187. lib. 1. Cephal. conf. 369. num. 102. conf. 307. num. 72. Ludov. Godazin. conf. 84.

IV.

Investituræ prioris innovatio in præjudicium illorum, qui in ea sunt vocati, facta, nullius est momenti. cap. 1. de success. feud. Bald. in l. i. col. pen. vers. quod si Dominus. C. quando. non petant. part. & in l. ult. numer. 3. de suis & legitim. Præposit. in cap. 1. num. 2. an agnat. vel filius. Alvorat. in c. 1. n. 3. de Vassall. decreta. etat. Gail. 2. obs. 49. num. 2. Dec. conf. 410. num. 12. conf. 544. num. 13. Carol. Ruin. conf. 7. n. 29. Cephal. conf. 23. numero 37. lib. 1. Ludov. Godazin. conf. 26. numero 40.

V.

Investitura non confert possessionem, sed eam quæ est confirmat. Jaf. in l. quoties num. 29. C. de rei vind. Bald. in rubr. C. de contr. empt. Unde licet investitura prima per posteriores mutari nequeat, tamen per eas declarari ac illustrari potest, earumque merito ad corroborandum intellectum primæ investituræ ratio haberi debet. arg. l. heredes palam. 21. §. si quid poss. 1. & ibi Bald. de testam. Joh. Andr. in addit. ad Speculat. tit. de testam. §. nunc videndum in verb. notat Dominicus. Dec. conf. 139. num. 6. Regner. Sixtin. 2. conf. Marp. 18. n. 11.

VI.

Investitura Investito præbet titulum & causam possidendi. Schurf. conf. 53. num. 9. cent. 3. Cacher. conf. 34. n. 20. intentionem enim fundatam habere dicitur, qui pro se habet investituram. Hæren. in cap. 1. num. 2. de investi. de re alien. fact. maximè si ab Imperatore habeat. Schurf. 53. num. 9. cent. 3. quia per investituram solam Imperatoris transfertur dominium & possessio.

Menoch. conf. 910. n. 21. vol. 2. Borell. conf. 1. n. 41. Petr. Gregor. de concess. feud. quest. 8. p. 1. præsertim si appareat eam in investiendo fuisse Imperatoris voluntatem, quod dominium & possessionem transferre voluerit. Joh. Francisc. de Ponte conf. 55. n. 28. Vult. 3. conf. Marp. 35. n. 23. unde & hunc modum domini translativum vocavit Bald. in prælud. feud. n. 27. modum acqui- rendi, qui dare solet jus ad rem absque traditione, & jus in re cum possessione, ut ait Afflict. decis. Neapol. 299. n. 20. & ideo investitura præsumitur vera. Bald. in rubr. C. de contr. empt. n. 20. præsertim antiqua & à majoribus accepta atque ab immemoriali tempore continuata Bald. in l. exemplo. n. 2. C. de probat. sicut & continuata præsumitur nisi probetur contrarium l. si possideris. 16. C. de probat. Bald. in cap. 1. in pr. de contr. int. masc. & fam. Vult. 2. conf. Marp. 30. num. 34.

VII.

Investituræ principum & illustrium virorum publicam merentur fidem proque publicis instrumentis reputantur Bald. & Salicet. ad l. si quæ C. de Episc. aud. per cap. cessionem. ubi Canonista extr. de fid. Instr. Wes. conf. 27. n. 10. & conf. 42. n. 7. Estque probatio, probata uti qualibet alia instrumenta publica l. cum precibus. 18. C. de probat. Tiber. Decian. resp. 66. n. 59. vol. 3. resp. 55. num. 6. vol. 5. Rol. à Vall. conf. 76. num. 8. conf. 79. Joh. Gallien. tom. 1. conf. Feud. 2. n. 10. ut quæ sunt optimæ feudi & actuum qui de feudo exercentur probationes cap. un. §. 1. quid sit investit. cap. 1. de nat. feud. Jaf. in prælud. feud. n. 12. Innocent. in cap. veritatis de jure jur. VVes. conf. 4. n. 77. Regner. Sixtin. 2. conf. Marp. 11. n. 78. ac faciunt rem indubitam & apertam. Jaf. ad l. i. n. 10. ff. de nov. oper. nunc. Menoch. conf. 7. n. 4. conf. 384. n. 1. maxime in negotio antiquo. Bald. in l. emancipatione vers. ult. quæro. C. de fid. Instr. Decian. resp. 64. n. 9. vol. 5. Cravett. de antiq. temp. part. 1. §. ampliatur. n. 10. etiam si verba enunciativa sint posita. Castr. conf. 202. n. 4. vol. 1. Cravett. d. §. ampliatur. n. 1. & 2. nedum si dispositivè scripta Dec. conf. 428. n. 5. Francisc. Burlat. conf. 27. n. 5. Felin. ad c. cum causam. extr. de probat. Joh. Goedd. 3. conf. Marp. 33. n. 42.

VIII.

Investitura generis non probat concessionem vel possessionem speciei. Innocent. in c. in presentia de probat. Tiraq. de retr. consang. §. 36. gl. 3. n. 2. Cacher. decis. Pedemont. 161. num. 12. Phil. Matth. 2. conf. Marp. 27. n. 36. VVesenb. 1. conf. 45. n. 37. Regner. Sixtin. 7. conf. Marp. 9. n. 27.

IX.

Investituræ recipiunt interpretationem ex consuetudine & observantia gl. in c. 1. §. hoc quoque verb. successione. qui feud. dar. poss. Alvorat. in cap. 1. §. in judicio. num. 5. de feud. cognit. Gail. 2. obs. 148. num. 3. vers. nisi aliter. Decian. conf. 124. n. 15. vol. 3. Herm. Vult. 1. conf. Marp. 33. n. 59.

X.

Investitura facta super uno feudo, non extenditur ad aliud separatim Paris. conf. 15. n. 27. lib. 1. VVesenb. 1. conf. 4. n. 34.

Kk 3

XI. In-

XI.

Investitura & instrumentum quodlibet se ad aliud referens, idem continere intelligitur, quod illud, ad quod se refert. Menoch. *conf. 1. n. 83.* & dicitur contineri in scriptura referente idem, quod continetur in relata *l. affe. 100. 77. ubi Bart. & Dd. de hered. instit. l. institutio 1215. 10. de condit. instit. c. venerabilis de Confirmat. utili.* quod maxime obtinere in investituris confirmantibus, scilicet ut contineant nihil aliud quam confirmatum, ait Wesenb. *1. conf. 4. n. 77.*

XII.

Investitura simultanea est, quando Dominus consensu Vasalli alium de eodem feudo investit eique jus succedendi tribuit, ein Mitbelehneter der die gesamte Hand hat. Stryck. *Exam. Jur. Feud. cap. 12. qvæst. 42.*

XIII.

Investitura simultanea Jure Feudali communi triplici casu obtinet, (1.) si duo investiantur, ut simul actu feudum habeant *2. Feud. 12. & 13.* (2.) si fratri in feudo novo per pactum investituræ successio deferatur. *1. F. 1. §. 2. 2. F. 12.* (3.) si consentiente Vasallo alius de eodem feudo simul investitur ac in possessionem mittatur. Struv. *Synt. Jur. Feud. c. 9. tb. 14. n. 1.*

XIV.

Investituræ simultaneæ deficiente agnati ne quidem in feudo antiquo Jure Saxonico succedunt, Jure communi eā opus non habent nisi in feudo novo. Berl. *P. 2. Concl. 53. n. 24.*

XV.

Investituræ simultaneæ Jure Saxonico omni casu tenetur investituræ renovationem petere, non verò jure communi, nisi feudo aperto vel ad ipsum devoluto. Köppen. *decif. 31. n. 4.* quamvis in Marchia mutato domino etiam renovatio petenda. Rhet. *Comment. in Jus Feud. pag. 330.*

XVI.

Investitura simultanea Jure Saxonico per divisionem feudi expirat, nisi de alterius parte denuò simultaneè investiantur; Jure Communi verò Jus succedendi manet integrum. Berl. *P. 2. Concl. 53. n. 46. seqq. Köppen Decif. 47. n. 8.*

CAP. CXIII.

De Invidia v. Sup. Æmulatio.

Axioma I.

Invidiæ crimen jure est exosum, offendit hoc Wesenb. *de servit. n. 3.* adeoque vitandum. *vid. Hartm. Pistor. 3. qvæst. 25. n. pen. elegantem. l. 1. c. de caduc. toll. tot. tit. Inst. de L. Fus. Canin. toll. & latè Anton. de rescript. monitor. tit. 5. concl. 6. num. 30. & seqq.* Hinc semper à viris probis id quamvis æqualibus abfuisse, nec erubuisse alterum ab altero quod sciret appetere, testatur Cujac. *ad African. tr. 1. pr. gl. in l. 4. in verb. non erit ei invidendum. de Usu & habitat. Unde Versus:*

Invidiosus ego, non invidus esse laboro.

II.

Ubi de utilitate alicujus constat, animus invidiosus

dia purgatur. *Jal. in l. qvo minus. 2. n. 22. de sum. min. Alex. 2. conf. 174. Gail. 2. obs. 69. n. 30. & 31. Wesenb. conf. 34. n. 21.* Unde alleganti æmulationem merito probatio injungitur. *Gail. 4. loco.*

CAP. CXIV.

De Invito.

Axioma I.

Quibus invitis quis potest alienare, multo magis iisdem & ignorantibus & absentibus. *l. 26. ff. de R. I.* Plus enim est invito alienare posse, quam absente & ignorante, cum absens alienationi forsitan contradicturus non fuisset, & frustra expectatur præsentia aut scientia ejus, quo invito actus expediri potest. Exemplum est in mandato, si nimirum tibi mandavero, ut domum Sejanam centum emas, utique mandasse videor, ut minoris eam si fieri possit emas. *§. is exsequitur. Inst. de mandat. l. cum de indebito. 25. ff. de probat.* aliud exemplum reperitur in donatione; qui enim donare potest, quia plus est, poterit etiam vendere & concedere. *l. 165. ff. de R. I.*

Limita (1.) in decurione, qui licet sua prædia vendere non possit, donare tamen potest. *l. 3. C. de præd. decur. (2.) in muliere, cui SC. Vellejanum succurrit intercedenti, non donanti. l. 4. §. 1. ad SC. Vellej. (3.) in Præside provinciae, qui jus gladii habet & potest vitam adimere, damnare in metallum. *l. relegatos. §. 1. ff. de interdict. & releg. non tamen civitatem. Hyppolit. à Collib. ad l. 21. de R. I.**

II.

Invitis etiam Dominis quaritur, quod servi acquirunt. *§. item vobis. 3. Inst. per quas person. nob. acquir. l. servus vel ante 62. de V. O. l. etiam invit. 32. ff. de acquir. dom. l. 1. §. 5. l. peregre. 44. §. 1. ff. de acquir. poss. l. justè 44. §. ult. ff. de Usucap. Cujac. ad l. 1. §. item acquirimus ff. de acquir. poss. Bocer. in Comment. ad tit. Inst. per quas person. cuique acquirunt. n. 21.*

Intellige scilicet commutabiliter, quia potest repudiare, non verò incommutabiliter, & sic in effectu non gaudet invitus *fac. l. placet. ff. de acquir. hered. Valq. 2. contr. jur. c. 39. num. 1.* ita legatum acquiratur invito, & sit Dominus à morte defuncti scilicet commutabiliter; postquam autem repudiat, fingitur non acquisitum. *l. servum filii 44. §. 1. de legat. 1. l. cum pater 77. §. furdo. 3. de legat. 2. l. à Titio. 64. ff. de furt. l. proinde. 8. §. cert. petat. licet secus sit in fideicommissio, quod non acquiri invito dicitur nisi præcedat restitutio *l. restituta. 37. ff. ad SC. Trebell. l. facta. 63. in pr. ead. Ratio nem diversitatis vid. apud Jal. in l. fin. C. de SS. Eccles. & in l. 1. Commun. de legat. col. 5.**

III.

Invitus nemo agere cogitur. *l. unic. Cod. ut nemo invit. agere & ibi Cujac. in l. fin. C. de Usur. pupill. Aurb. qui semel. qvom. & qvand. judex. Boer. decif. 255. Unum. in process. judic. Disp. 1. tb. 4. num. 18.* Quia verecunda est cogitatio ejus, qui lites execratur, nec implicari vult negotiis *l. 4. ff. de alienat. judic. mutand. caus. Est enim*

cuius